

ՄԱՀԵՆ ՄԱՀԻՆՅԱՆ

ՄԿ

Գ Ո Վ Ք Ո Ր Դ Ի Ս Կ Ա Ն

1
 ԱՄԵՆ աղբյուր աղբյուր ունի,
 Ամեն մի ծառ ունի արմատ,
 Իսկ դու ՉԱԼԹԻ շեն գեղանի
 Իմ օրրանն ես արկաշատ:

Սնել ես ինձ, դու ես սվել
 Որ տենչանքներ արծվաթև
 Քաշողթղթուներն ես ավանտել
 Ժառանգներին խիզախ, պարթև:

Ինձ ամեն ինչ թանկ է ու մոտ
 Քո շինջ, կապույտ երկնքի տակ
 Իմ հինավուրդ, բայց պատանի
 Զալթր խաղաղ Դոնի պսակ:

Թե հազար սիրտ, կյանքը ունենամ,
 Հազարն էլ քեզ կնվիրեմ.
 Քիչ է, ավաղ, անհատույց է
 Որդեիական պարտքս նորեն:

Ծփա, ծաղկիր, դու աներկյուղ,
 Յնժա հանց ծով բազմաալիք.
 Հայրենի հող, հարազատ դյուղ
 Տունն պապական, մեծ ընտանիք:

Լեվիրդա եմ հարազատ ՉԱԼԹԻ գյուղին 1. 1970.